

Vandráci jdou do nebe - Redl, Vlasta

- F# G#mi H F#
1. Vždycky jsem si myslel, že ráj je velký jam,
 G#mi H H/A# C#
něco mezi Woodstockem a folkparádou v Hulíně,
F# G#mi H F#
dav kolem piána a každá píseň o něčem
G#mi H H/A# C#
a spousta vína a holek na klíně.
2. A taky jsem věřil, že v ráji najdu tebe
a vůbec všechno, co jsem kdy kde ztratil,
a že tam napravím svoje kamení aspoň chlebem
a že vrátím dluhy, co jsem tady nezaplatil.
3. A hodně jsem vzpomínal, co všechno by se dalo změnit,
a třídil minulost, jako by štěstí na tom stálo,
a pak v dálce zahřmělo a mně se v hlavě rozsvítilo
a došlo mi, že na ráj by toho bylo trochu málo.
- F# H G#mi Bmi D#mi
- R: Protože ráj, to je jen obyčejný svět, kde platí zákony,
G#mi H/A# D#mi
kde platí slovo a kde platí daný slib,
H G#mi Bmi D#mi
obyčejná důvěra v obyčejnou spravedlnost,
G#mi C# G#mi D#mi
obyčejná víra, že doopravdy bude zase líp.
4. A tak jsem se stal vandrákem na cestě do nebe,
vyhnali mě z domu, a tak jdu sám za sebe,
jedni na patníku sedí, druhí vracejí se zpět,
ptám se všech, jestli vědí, kde že to končí ten náš svět.
5. A každý zná cestu správnou, každý mi dává x dobrých rad,
a všichni správným směrem rukou mávnou, že tudy se mám dát,
jenže každý ukazuje jinam a všichni chtějí pravdu mít,
jako kompas přímo z pólu, a já nevím, komu uvěřit.
- R: Protože ráj, to je obyčejný svět, kde platí, co kdo řek',
obyčejná důvěra, že dovoláš se pomoci,
obyčejná naděje, že se i na tvou nemoc hledá lék
a že tvůj svět není ledovec na jih plovoucí,
proč se tvářit, že máš v tom světě vlastní svět?
- R: Vždyť ten náš svět, to je obyčejný ráj, jen bez té důvěry,
že na nás někdo myslí a chce pro nás jen to nej-,
náš svět, to je obyčejnej ráj, kde andělé jsou strážní
a kde má cenu jen to, co je na prodej.
- F# G#mi H F#
- *: Kdybys měl cestu stejnou a nemohl mě najít,
G#mi H C# F#
[: dřív nebo později stejně sejdeme se v RaJi ... :]